

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/135/2017
Identifikačné číslo spisu: 8716207040
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8716207040.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu N. M., bývajúceho v H., zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Bašistom, so sídlom v Poprade, Štefánikova 8, proti žalovanej IMMO SERVICE s.r.o., so sídlom v Bratislave, Nám. M. Benku 15, IČO: 35 837 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Poprade, Nám. sv. Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 20C/185/2016, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 9. marca 2017 sp.zn. 9Co/93/2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 9. marca 2017 sp.zn. 9Co/93/2016 vo výroku, ktorým potvrdil a zmenil uznesenie Okresného súdu Poprad z 8. augusta 2016 č.k. 20C/185/2016-47 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie nariadil žalovanej, aby sa zdržala výkonu záložného práva a tiež vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť podať proti žalovanej žalobu o neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 8. augusta 2016 č.k. 20C/185/2016-47 vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej nariadil, aby sa zdržala výkonu záložného práva na základe kúpnej zmluvy so zriadením záložného práva z 9. mája 2006 k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výrokovej časti rozhodnutia a záložného práva k hnutelným veciam špecifikovaným vo výrokovej časti rozhodnutia, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, II. zakázal povinnému z neodkladného opatrenia - spoločnosti ProAuctio s.r.o. vykonať dobrovoľnú dražbu nehnuteľností a hnutelných vecí špecifikovaných vo výroku rozhodnutia, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej; vo výroku III. žalobcovi uložil povinnosť podať proti žalovanej žalobu o neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva v lehote 30 dní od doručenia uznesenia. Súd mal za to, že žalobca tvrdeniami, ako aj predloženými listinami dostatočným spôsobom osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov, ktorú je možné zaistiť jedine vydaním neodkladného opatrenia, ktorým sa žalovanej, resp. povinnému z neodkladného opatrenia zakáže manipulácia s nehnuteľnosťami a hnutelnými vecami. Dospel k záveru, že žalobca preukázal a osvedčil skutočnosť, že v danej veci

existuje dôvodné podozrenie, že v dôsledku prípadnej realizácie záložného práva, t.j. vykonaním dobrovoľnej dražby, môže dôjsť k odpredaju nehnuteľností a hnutelných vecí vo vlastníctve žalobcu pod ich skutočnú trhovú hodnotu, v dôsledku čoho môže dôjsť k ukráteniu a tým aj zhoršeniu postavenia žalobcu. Uviedol, že žalovaná ako navrhovateľka dražby neoznámila dôvod, ani okamih začatia výkonu záložného práva, povinný z neodkladného opatrenia zas nereaguje na námietky a žiadosti žalobcu uplatnené v zmysle § 12 zákona o dobrovoľných dražbách. Mal za to, že žalovaná a povinný z neodkladného opatrenia - dražobník sledujú jediný cieľ, vykonanie dražby aj za cenu porušenia právnych predpisov. Súd zároveň žalobcovi uložil v zmysle § 336 CSP lehotu 30 dní odo dňa doručenia uznesenia na podanie návrhu vo veci samej, pretože otázka platnosti zmluvy o zriadení záložného práva a možnosti výkonu záložného práva realizáciou dobrovoľnej dražby doposiaľ nebola zodpovedaná. Proti uvedenému uzneseniu podali odvolanie žalovaná a spoločnosť ProAuctio s.r.o.

2. Krajský súd v Prešove uznesením z 9. marca 2017, sp.zn. 9 Co 93/2016 výrokom I. ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP) uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalovanej nariadil, aby sa zdržala výkonu záložného práva. Výrokom II. zrušil (§ 389 ods. 1 písm. d/ CSP) uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zakázal spoločnosti ProAuctio s.r.o. vykonať dobrovoľnú dražbu. Výrokom III. zmenil (§ 388 CSP) uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť podať žalobu o neplatnosť zmluvy tak, že návrh zamietol. Vo výroku IV. priznal spoločnosti ProAuctio s.r.o. voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd považoval za právne významný a relevantný dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia tvrdenie žalobcu, že dražba vyhlásená na deň 12. augusta 2016 sa uskutoční na základe znaleckého posudku, voči ktorému vzniesol námietky. Poukázal na ustanovenie § 12 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého, ak vlastníak predmetu dražby žiada vyhotoviť nový znalecký posudok, zabezpečí dražobník znalecký posudok bezodkladne do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti od iného znalca. Vzhľadom k tomu, že žalobca listom z 29. júla 2016 žiadal o vyhotovenie nového znaleckého posudku, dražobník mal povinnosť vyhotoviť nový znalecký posudok. Zohľadňujúc termín dražby, ktorá sa mala konať 12. augusta 2016, a to na podklade pôvodného znaleckého posudku č. 71/2016, ktorým bola cena nehnuteľných vecí stanovená na 125 000 €, bolo nariadené neodkladné opatrenie jedinou možnosťou ako efektívne zabrániť výkonu dražby za cenu, voči ktorej vzniesol žalobca námietky. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že žalobca sa môže v zmysle § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách domáhať určenia neplatnosti dražby, odvolací súd uviedol, že žaloba o neplatnosť dražby sa javí ako sekundárna možnosť vo vzťahu k možnému nariadeniu neodkladného opatrenia, ktorým sa zabráni vykonaniu dražby za cenu zjavne neprimeranú. Domáhanie sa neplatnosti dražby by mal byť krajnou možnosťou ako zabrániť nezákonnosti dražby a zásahu do vlastníckeho práva žalobcu. Odvolací súd zároveň zmenil výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalobcovi povinnosť podať žalobu o neplatnosť zmluvy tak, že návrh zamietol. Uviedol, že z ustanovenia § 336 ods. 1 CSP vyplýva, že uloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej je len fakultatívne a vždy je potrebné zohľadňovať konkrétne okolnosti prípadu. V danej veci sa žalobca domáhal zákazu vykonania dražby, pričom z návrhu nevyplýva, že by spochybňoval zmluvu o zriadení záložného práva. Žalobca v petite návrhu žiadal, aby mu súd uložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, avšak uvedený návrh neodôvodnil. Vzhľadom na neurčitost' požadovaného návrhu v časti uloženia povinnosti podať na súd žalobu vo veci samej a tiež vzhľadom na to, že podanie vo veci samej sa nejavilo ako nevyhnutné a vhodné, výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o uložení povinnosti podať návrh vo veci samej zmenil tak, že návrh zamietol. Odvolací súd ďalej zrušil výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým zakázal spoločnosti Pro Auctio s.r.o. vykonať dobrovoľnú dražbu, lebo nešlo o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali, pričom dospel k záveru, že ustanovenie § 325 CSP umožňuje uložiť neodkladné opatrenie len voči strane sporu, pričom žalobca spoločnosť ProAuctio s.r.o. ako stranu sporu neoznačil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu (vychádzajúc z obsahu dovolania) vo výrokoch, ktorým odvolací súd potvrdil a zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolatel'ka“). Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanoveniami § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Dovolatel'ka namietala, že odvolací súd tým, že

žalobcovi neuložil povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP, mal v zmysle ustanovenia § 337 ods. 1 CSP poučiť strany, ktorým neodkladným opatrením uložil povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Odvolací súd tak nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Taktiež namietala, že odvolací súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zároveň namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Uviedla, že platnosť záložnej zmluvy účastníkmi konania spochybňovaná nebola. Mala za to, že podstatným v spornej veci je to, že navrhovateľ sa domáhal vydania neodkladného opatrenia z dôvodu tvrdených porušení osobitného zákona, zákona o dobrovoľných dražbách. Žiadala napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobca považoval dovolanie žalovanej za nedôvodné a žiadal, aby dovolací súd dovolanie odmietol, resp. zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je dôvodné, preto je potrebné dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané za účinnosti nového civilného procesného kódexu. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj naďalej nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. V danom prípade žalovaná prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Vzhľadom k tomu, že prípustnosť dovolania je v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená aj v prípade, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 357 písm. d/ CSP), dovolací súd skúmal prípustnosť podaného dovolania iba v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

10. Podľa § 420 písm. f/ CSP tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu

odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samú (viď. rozhodnutie 8 Cdo 83/2017).

11. Každé podanie (vrátane dovolania) posudzuje aj dovolací súd podľa jeho obsahu (§ 124 CSP) a v súlade s článkom 11 ods. 1 až 3 CSP. Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že v súvislosti s uvedenou vadou (§ 420 písm. f/ CSP) dovolateľka namieta nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, keď namieta, že platnosť záložnej zmluvy stranami spochybňovaná nebola, pričom podstatným v spornej veci je iba to, že žalobca sa domáhal vydania neodkladného opatrenia z dôvodu tvrdených porušení osobitného zákona, zákona o dobrovoľných dražbách. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá prípustnosť dovolania nezakladala. S týmto názorom sa stotožnil aj ústavný súd (pozri rozhodnutia sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

12. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladalo (len) tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení noviel, účinný do 30. júna 2016, ďalej len O.s.p.), zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne a v tomto zmysle môže nepreskúmateľné rozhodnutie, dosahujúce uvedenú intenzitu, v sebe absorbovať vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

13. Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka/strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť zároveň i prostriedkom kontroly v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP je nepreskúmateľné.

14. Podľa § 393 ods. 1 až 3 CSP odvolací súd v písomnom vyhotovení rozhodnutia uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávanej veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní, deň a miesto vyhlásenia. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté. Ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozhodnutia obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

15. Podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie.

Odvolačný súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

16. V preskúmvanej veci došlo podľa názoru dovolacieho súdu postupom odvolacieho súdu k naplneniu vady zmätočnosti, pretože konanie je postihnuté vadou spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu takej intenzity, ktorá odôvodňuje aplikáciu (ako výnimky) druhej vety stanoviska R 2/2016. Nepreskúmateľné je (o.i.) rozhodnutie, ktorého odôvodnenie dostatočne nevysvetľuje, z akého dôvodu rozhodol súd tak, ako uviedol vo výroku rozhodnutia. V danom prípade odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým súd žalovanej nariadil zdržať sa výkonu záložného práva na základe kúpnej zmluvy so zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam a hnutelným veciam špecifikovaným vo výroku, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Za právne významný a relevantný dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia považoval odvolací súd tvrdenie žalobcu, že dražba vyhlásená na 12. augusta 2016 sa uskutoční na základe znaleckého posudku, voči ktorému vzniesol námietky. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal iba s otázkou výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby (str. 7 rozhodnutia odvolacieho súdu), pričom v odôvodnení jeho rozhodnutia absentuje akékoľvek zdôvodnenie celkového zákazu výkonu záložného práva k predmetu dražby tak, ako vyplýva z jeho potvrdzujúceho výroku rozhodnutia v spojení s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie (ktorým súd prvej inštancie celkovo zakázal žalovanej vykonávať jej záložné právo).

Tento nedostatok odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu má za následok jeho nepreskúmateľnosť, čím došlo k naplneniu vady v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

17. Žalovaná zároveň namietala, že tým, že ju odvolací súd vo výroku nepoučil v zmysle § 337 ods. 1 CSP o možnosti podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, došlo k naplneniu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

18. Podľa § 337 ods. 1 až 3 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

19. Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že v prípade, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP neuloží, je súčasne povinný poučiť strany vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, o ich možnosti podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, pričom súd je povinný túto žalobu aj špecifikovať, teda uviesť strany a predmet konania žaloby vo veci samej.

20. Zákon tak súdu stanovuje obligatórnu poučovaciu povinnosť (poučiť stranu, proti ktorej neodkladné opatrenie pred začatím konania smeruje, o možnosti podať žalobu a o právnych následkoch s tým spojených), a to v záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a oprávnených záujmov strán, proti ktorým neodkladné opatrenie smeruje. Súd je tak povinný týmto stranám poskytnúť v zmysle ustanovenia § 337 ods. 1 a ods. 2 CSP kvalifikované poučenie.

21. V uvedenom prípade súd súčasne s nariadením neodkladného opatrenia vo výrokovej časti žalovanej kvalifikované poučenie neposkytol, čím došlo porušeniu rovnosti sporových strán a k zmareniu procesných oprávnení žalovanej, a to zmareniu jej možnosti podať žalobu vo veci samej (vymedzenej súdom v zmysle § 337 ods. 2 CSP) a domáhať sa tak prípadnej procesnej ochrany, v dôsledku čoho ani nemohli nastať prípadné právne následky spojené s podaním takejto žaloby a s prípadným vyhovením tejto žalobe (§ 337 ods. 3 CSP). Uvedeným postupom súdu tak došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces a naplneniu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

22. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalovaná opodstatnene uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

23. Rešpektujúc právne účinky podaného dovolania, ktoré v konaní nastali, dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu v napadnutom potvrdzujúcom výroku a v súvisiacom zmeňujúcom výroku a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

24. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

25. Vzhľadom na čiastočné zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu, o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.